

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 306/2019
27.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Милосављевића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војина Бабовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/18 од 26.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 913/18 од 30.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2019. године, донео је решење

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војина Бабовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/18 од 26.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 913/18 од 30.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/18 од 23.07.2018. године, између осталих Милош Милосављевић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године уз урачунавање времена проведеног у притвору од 13.02.2016. до 10.03.2016. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 913/18 од 30.10.2018. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, адв. Дејана Бојића и преиначена пресуда Вишег суда у Пожаревцу као у изреци исте, с тим што је жалба окривљеног Милоша Милосављевића одбијена као неоснована и пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/18 од 24.07.2018. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војин Бабовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде,

окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војина Бабовића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Бранилац окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војин Бабовић, захтев за заштиту законитости поднео је због повреде закона из члана 419. став 1. и 2., члана 440. став 1. и 2., члана 16. став 5. Законика о кривичном поступку, а које повреде не представљају, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у поднетом захтеву за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у образложењу истог, наводи се да је суд засновао пресуду на доказу – исказу другоокривљеног АА, који је имао јасну намеру да инкриминише још неког, како би себе довео у повољнији положај, да је извршен претрес окривљеног Милоша Милосављевића, да је рађен и ДНК – вештачење одузетих кесица као и опојне дроге, а да је притом у одсуству било каквих других доказа суд донео одлуку само на основу исказа другоокривљеног, те да је у целости погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног Милоша Милосављевића, адв. Војин Бабовић, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у постуку има у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић